

סניף "שמרו משפט" * ב"ד מיוחד לפקוח על: הזמנות, עקולים, טירונים, היתרי ערבות, פסקי דין, גיטין * ומגן לבע"ד שלא יקופחו מכותם: לכוזרת הבי"ד, ולדין גמור, ולמדין דתני, ולמאן בבוררות, ובמוענים

מ"ז אדר תש"ע

לכבוד הרבנים הגאון"צ:

הרה"ג משה חיים אפרים פדואה שליט"א

הרה"ג אלחנן האלפערן שליט"א

הרה"ג אהרן דוד דוננער שליט"א

הרה"ג זאב פעלדמאן שליט"א

היות שלפי השמועה אמורה להתקיים ביום מחר בעירכם חתונה של ר' מנחם ביקסנשפאן נ"י, עם האשה מרת צירל בלום (לבית האכהיזער), על כן הרינו שולח לכבודכם ה"ערעור על פסלנות הגט" של אשה זו שיצאתה מבית דינינו, והרינו מוכן ומוזמן לענות לכבודכם על כל דבר הצריך בירור בענין זה, ויה"ר שיתקדש ש"ש על ידינו, א"ס.

בירור פסלנות הגט - שבפרשת "בלום-האכהיזער-ביקסנשפאן"

[ביאור זה - הוא קיצור ותמצית, מן הביאורים הארוכים על פרשה זו - מה שאנו עומדים באמצע עריכתה, ופה לא נביא - רק הפסלנות העיקריים והיסודיים - ונדלג כעת על הפסלנות הנוספות והצדדיים מה שנמנו במכתבינו].

מקודם נתאר גופא דעובדא של ביצוע הגט ומעשיהו - כפי שתוארה הבעל בפנינו - ערש"ק פרשת תצוה תשס"ט, תיכף ומיד לאחר ביצוע מעשה הגט - כשבא ישר משם לבית דינינו.

נוכל אחד הזמין אותו לפגישה בביתו בברוקלין - ביום ה' פרשת תצוה תשס"ט לעת ערב - בעד "עסקנות" מצוה, תיכף כשנכנס לתוך ביתו - קפצו עליו כשבעה בריונים מוסווים ותפסוהו, ולקחו ממנו את כל חפיציו - כולל: בתי עינים שלו - וה"סעל פאון", וקשרו את עיניו - וכבלו את ידיו באזיקים, ואיימו עליו - שאם לא יגרש - לא יצא חפשי מתחת ידם, וגם יכוחו מכות רצח - עד כדי מיתה, ובלילה הובילוהו קשור עינים ב"קאר" עם שומרים - בנסיעה של משך שני שעות למק"א [מאנסי] - ושם החזיקוהו חבוש כל הלילה, ובבוקר הזהירוהו - שאם לא יציית להם לומר ככל אשר מצווים עליו, אז יחזיקוהו תפוס לזמן ארוך בלתי מוגבל - ואפילו ששה חדשים, וענה להם "הרי אתם יודעים שהנני כבול בידכם - ואין לי ברירה אחרת"... אח"כ אמרו לו - שמוכרח לקבל ממון [ט"ו אלף דולר], וכשמיאן - רצו לתוחבו בע"כ לתוך כיסו, וכשלא הניח להם - שמוה לתוך כובעו שהיה מונח שם, וכשזרקם משם - שמוה לתוך הקופסא שהניחו בו כל חפיציו שלקחו ממנו - שהיה מונח אצלם, אח"כ אילצוהו למנות שליח לצות לכתוב גט - ולומר כל אשר ציוהו, בעוד שנאלץ לעמוד בחדר חשוך - כשפניו מוסבים אל הקיר - ומסובב עם שומרים מוסווים.

וככה - במצב זה, כפווה ליתן גט לאשתו צירל בת מו"ה ישראל יחזקאל אלתר האכהיזער נ"י מלונדון - ביד "שליח קבלה" מוסוה, ולאחר שהיה תפוס אצלם למשך י"ט שעות - שמוהו קשור עינים ב"קאר", ונסעו עמו אחת הנה ואחת הנה - הניחוהו לצאת, וזרקו אחריו לחוץ - הקופסא שהמעות [וחפיציו שלקחו ממנו] - היו מונחים שם, ותיכף נסעו מהר משם.

ל"ש החרם דר"ת - נגד המוציא לעז על גיטין, רק על מי שהיה שם בשעת מעשה ושתק, וגם רק - כשאינו מצביע על "פסלנות" מסוים, אלא שאומר בדרך כלל - שהגט פסול - ואינו מפרש הטעם.

הנה טרם כל שיח יצמח - בבירור פסלנות גט זה - עלינו להבהיר בקיצור, דה"חרם דר"ת" - המובא במרדכי (גיטין, א"ת תנ"א), ובשו"ע (אה"ע סי' קנ"ד, סכ"ז), לא נאמר רק על מי שהיה נוכח בשעת הגט - וראה פסול ושתק, ואפילו אם היה שם ושתק - מ"מ אם יודע שיש פסול ודאי - חייב להודיע, וכמש"כ בברכת המים (פ"ד הג"ה ז"ר מ"ג), ובעי"ז כתב בצלאל אשכנזי (סי' ט"ו) דדוקא לעז של "שקר" אסור להוציא - אבל האמת חייב לומר, וכ"כ מהרש"ד"ם (יו"ד סי' רנ"ט), ומהר"ם פדואה (שו"ת הרמ"א, סי' נ"ה, ונ"ו), ונוד"ב"י (קמ"א, אה"ע סי' פ"ח), חידושי אנשי שם (סי' קנ"ו), נחלת שבעה (סי' מ"ה, אות ז'), ערוה"ש (אה"ע סי' קנ"ד, סכ"ז), עי"ש וד"ב. [אדרבה, מחויבים להתחשב עם כל ערעור על גט, וכדלקמן (אות י"ז)].